

PER CELEBRAR EL DIUMENGE EN FAMÍLIA

Preguem. Déu totpoderós, concediu-nos de celebrar amb fervor aquest temps de joia en honor del Senyor ressuscitat, perquè el misteri que anem recordant es manifesti sempre en les nostres obres. Per nostre Senyor Jesucrist. **R.** Amén.

Oració dels fidels

Preguem Déu, que ha ressuscitat el Crist d'entre els morts i que amb el seu poder ens fa participar de la força salvadora de la resurrecció.

R. Escolteu-nos, Senyor.

- Per l'Església, pel papa, els bisbes, els preveres i els diaques, i per les vocacions. Preguem.
- Per la pau del món, per l'entesa i la solidaritat entre els pobles. Preguem. **R.**
- Pels nostres governants, pels responsables de les nacions i pel respecte dels drets humans. Preguem. **R.**
- Pels malalts, pels atribolats, i per tots els qui promouen polítiques socials de promoció i desenvolupament. Preguem. **R.**
- Pels nostres familiars i amics difunts i per tots els qui han mort víctimes de l'actual pandèmia. Preguem. **R.**
- Per tots nosaltres, i pels qui no han pogut venir a aquesta celebració. Preguem. **R.**

Oh Déu, que heu estat el primer d'estimar-nos i ens heu enviat el vostre Fill perquè visquem gràcies a ell, escolteu les nostres pregàries i feu que plens del seu Esperit Sant, aprenguem a estimar-nos els uns als altres com Crist ens ha estimat, fins a donar la vida per nosaltres. Per Jesucrist el vostre Fill, que viu i regna, immortal i gloriós, pels segles dels segles.

R. Amén.

Diumenge, 17 de maig de 2020. Núm. 546

TEMPS PASQUAL

DIUMENGE VI DE PASQUA

***PREGARÉ AL PARE QUE US DONI UN ALTRE DEFENSOR:
L'ESPERIT SANT***

Estem arribant ja al final del temps de Pasqua, que acabarem solemnement amb la solemnitat de la Pentecosta. La cinquantena pasqual ens pot resultar llarga, però cal que ho sigui, significa l'eternitat que ens ha estat promesa. (La Quaresma, que “només” dura quaranta dies, és símbol

de la vida present). I ja que ens pot resultar llarga, hem començat aquesta celebració demanant a Déu “*que sense minvar en el fervor, celebrem aquest temps de joia en honor del Senyor ressuscitat*”.

Aquest diumenge, previ a la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, ve marcat per la promesa de l'Esperit Sant, que hem contemplat com davallava també sobre els samaritans que “unànimement feien cas de la predicació del diaca Felip” (primera lectura). Havien rebut el Baptisme, però quan els apòstols Pere i Joan els imposaven les mans “rebien l'Esperit Sant” i això els era motiu de gran alegria. També nosaltres, batejats, som convidats en el sagrament de la Confirmació, a rebre de mans dels successors dels apòstols, els bisbes, els dons de l'Esperit Sant. I això ha de ser igualment motiu d'alegria per cada ú de nosaltres i per tota la comunitat dels fidels. El do de l'Esperit Sant fa créixer i enforteix l'Església. Aquella comunitat de Samaria que s'havia format per la predicació dels qui havien fugit de la persecució de Jerusalem, ara és consolidada amb el do de l'Esperit rebut de mans dels apòstols. Vet aquí com la persecució esdevé causa d'evangelització i d'expansió de l'Església.

En la segona lectura d'avui, de la primera carta de sant Pere, hem escoltat la cèlebre expressió: “*Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu*”. Sí, germans, hem d'estar sempre a punt per explicar els motius de la nostra fe: Per què creiem? Per tradició? Per rutina? Per...? No podem ser cristians només per casualitat. Cal ser-ho amb convenciment. Cal saber donar raó de la nostra fe: Sóc cristià perquè he trobat en Jesucrist el camí de salvació! Només això dona sentit al que creiem, al que vivim i al que fem. De fet és gràcies a Jesús –recordeu l'evangelí de diumenge passat, Jesús camí, veritat i vida– que sabem vers on anem i com anar-hi. O com també diu sant Pere: “*Ell el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu*”.

Jesús anuncia a l'evangelí que se'n va. Però ens promet un Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi per sempre amb nosaltres. És amb la força d'aquest Esperit que caminem segurs per aquest món. És amb el do de l'Esperit que podem actuar com a cristians. És moguts per l'Esperit Sant que les nostres comunitats, l'Església sencera, podem ser fidels als manaments del Senyor. És

amb la plenitud de l'Esperit Sant que som capaços d'estimar i per tant de complir el que Jesús ens va manar: “Estimeu-vos, com jo us he estimat”.

* * * * *

MISSES ENCOMANADES QUE SE CELEBREN PRIVADAMENT

Dissabte, 16: 18,30: Pel poble
Diumenge, 17: 18,30: Jean Claude Vives
Dilluns, 18: 18,30: Lurdes Canalias
Dimarts, 19: 18,30: Dolors Puntí
Dimecres, 20: 18,30: Família Figueras Xifra
Dijous, 21: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehi
Divendres, 22: 18,30: Intenció particular
Dissabte, 23: 18,30: Pel poble
Diumenge, 24: 18,30: Família Agell Casademont

LES PARAULES DE LA VOCACIÓ Fragment del Missatge del sant pare Francesc per a la 57a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Benvolguts germans i germanes,

Així doncs, la primera paraula de la vocació és *gratitud*. Navegar en la direcció correcta no és una tasca confiada únicament als nostres esforços, ni depèn només de les rutes que nosaltres escollim. La nostra realització personal i els nostres projectes de vida no són el resultat matemàtic del que decidim dins un «jo» aïllat; al contrari, són, per damunt de tot, la resposta a una crida que ve de dalt. És el Senyor qui ens concedeix en primer lloc la valentia per a pujar a la barca i ens indica la riba cap on hem de dirigir-nos. És ell qui, quan ens crida, es converteix també en el nostre timoner per acompanyar-nos, mostrar-nos la direcció, impedir que ens quedem embarrancats en els esculls de la indecisió i fer-nos capaços de caminar fins i tot per damunt de les aigües agitades.

Roma, Sant Joan del Laterà, 8 de març de 2020, II Diumenge de Quaresma